

kendt af Højesteret med den konsekvens, at et betydeligt antal sager efterfølgende er blevet genoptaget efter anmodning men i nogle tilfælde også på myndighedernes initiativ.

Svar:

Justitsministeriet har anmodet Beskæftigelsesministeriet om et bidrag til besvarelse af spørgsmålet, da arbejdsskadesikringsloven hører under Beskæftigelsesministeriets område.

Beskæftigelsesministeriet har anført følgende:

»Den foreslåede 3-års frist vil kunne få betydning for de arbejdsskadedes mulighed for at få sagen genoptaget på såkaldt forvaltningsretligt grundlag. Genoptagelse på forvaltningsretligt grundlag finder sted, når en afgørelse beror på faktisk eller retlig vildfarelse, og afgørelsen ville have fået et væsentligt andet indhold uden vildfarelsen.

Det forekommer, når arbejdsskademyndighedernes praksis underkendes af domstolene. Alleerede afgjorte sager vil kunne få et mere gunstigt udfald for de tilskadekomne, dersom den af domstolene fulgte fortolkning af loven blev lagt til grund.

I arbejdsskademyndighedernes nuværende praksis er adgangen til forvaltningsretlig genoptagelse alene begrænset af den 20-årige forældelsesfrist i DL 5-14-4, idet forældelsesloven af 1908 ikke gælder for arbejdsskadesager, jf. dommen optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2000.19 H.

Da suspension af forældelsesfristen efter retspraksis ikke kan ske på grund af ukendskab til de retsregler, der begrunder kravet, og lovforslaget ikke indfører ændrede regler på dette punkt, vil forældelsesfristen som udgangspunkt løbe fra det tidspunkt, da den tilskadekomne kunne fremsætte krav om erstatning. Det vil typisk sige for ulykker ulykkesdatoen og for erhvervs sygdomme den dag, da tilskadekomne fik viden om, at sygdommen skyldes arbejdet, jf. § 2, stk. 1, og § 3, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.«

Det bemærkes, at Justitsministeriet efter aftale med Beskæftigelsesministeriet vil fremsende et ændringsforslag til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb

m.v.) (L 166). Ændringsforslaget vil gå ud på at ændre arbejdsskadesikringsloven, således at forældelseslovens 3-årige forældelsesfrist bl.a. ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor en sag genoptages på grund af, at en domstolsafgørelse har underkendt arbejdsskademyndighedernes praksis. Beskæftigelsesministeriet har anført, at man finder det hensigtsmæssigt, at der i disse særlige tilfælde fortsat vil gælde en længere frist for at søge sagen genoptaget, ligesom det i dag og efter lovforslaget vil gælde på skatteområdet.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål nr. 17 vedrørende lovforslaget.

Spørgsmål 19:

Ministeren bedes oplyse, om en forkert eller mangelfuld rådgivning fra en faglig organisation til en person, der er kommet til skade på sit arbejde, vil have suspensiv virkning for den arbejdsskadede efter lovforslagets § 3, stk. 2.

Svar:

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren. Der er tale om en videreførelse af gældende ret med hensyn til betingelserne for suspension af den »korte« forældelsesfrist, jf. herom betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen, side 135-140.

Efter gældende ret kan en vildfarelse om retlige forhold (retsvildfarelse) som udgangspunkt ikke danne grundlag for suspension af forældelsen. Dette udgangspunkt er fraveget ved erstatningskrav i anledning af fejl begået ved professionel rådgivning eller bistand i juridiske spørgsmål, jf. Østre Landsrets dom optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2004.955 Ø. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af retstilstanden på dette punkt.

Forkert eller mangelfuld rådgivning fra en faglig organisation om de retlige muligheder for at gennemføre et krav i anledning af en arbejdsskade vil således som udgangspunkt ikke suspendere forældelsesfristen for den skadelidte krav efter arbejdsskadesikringsloven. Hvis den skadelidte vælger at rejse et erstatningskrav mod den faglige organisation for tab som følge af forkert eller mangelfuld rådgivning om juridiske spørgsmål, vil retsvildfarelsen derimod efter